

konservative Parti ønskede. Hvorledes ligger nu Situationen? I dette Øjeblik ligger den saaledes, at det konservative Parti har givet ved sin Ordfører Tilslutning til Forlængelsen af Restaurationskatten, samtidig med, at det meddeles fra Regeringen, at man fra Regeringens Side er rede til at gaa til Forhøjelse af visse Toldskatter, at med andre Ord vi beholder Restaurationskatten og faar ogsaa Toldskatterne. Hvad kan det konservative Parti saa ønske sig mere? Indirekte Skatter paa alle Leder! Det er for mig den Lære af det; der er sket, at naar man begiver sig paa Vandring med det konservative Folkeparti, er der kun een Ting mulig i skattemæssig Henseende, nemlig en stadig Bevægelse henimod stigende indirekte Skatter paa det almindelige Forbrug. Paa denne Vandring vil vi ikke være med.

H. O. Hansen: Da det kun er faa Maaneder siden, vi behandlede Forslag til den Lov, der nu foreslaas *ikke* forlænget igen for et Aar, men gjort til permanent Lov, finder jeg ingen Anledning til her ved første Behandling at udtale mig i stor Bredde om dette Spørgsmaal. Jeg finder ingen Grund til at gentage de Argumenter, jeg førte frem mod det tilsvarende Lovforslag sidste Sommer. Tiden har vist, at denne Form for Luksusbeskatning, som jeg hævdede den Gang, rammer i Flæng baade Luksusforbrug og Borgernes nødvendigste Forbrug; den rammer lige saa godt den velhavende, der gaar ud og „skaar en kæv“, som man populært kalder det, som den rammer den Handelsrejsende, som er ude for at forrette sit Erhverv, hvorved han skal tjene til sin Families og sit eget Underhold. En saadan Form for Beskatning fandt vi i Fjor var forkastelig. Vi henviste i Fjor den højtærede Finansminister til at søge at skaffe de nødvendige Indtægter for Statskassen gennem en Luksusbeskatning; gennemført paa Toldloven; og dette er fra vor Side fremhævet saa ofte, at der ingen synderlig Grund er til stadig at fremhæve det. Den højtærede Finansminister kender vor Stilling og vort Syn i saa Henseende, og vort Syn paa denne Sag er ikke blevet ændret. For os staaer det saaledes, at denne Skattelov er saa slet, som en Lov overhovedet kan være. Lovens Virkninger har vist sig at være, som vi paastod i Fjor.

Nu er der fra Venstres Ordførers (Jensen [Broby]) Side og ved Fremstættelsen fra den højtærede Finansministers Side blevet sagt, at Loven havde virket godt; det er altsaa de Øjne, hvormed den højtærede

Finansminister og Venstre og det konservative Folkeparti, som jo i Forening gennemførte denne Lov, ser paa Lovens Virkninger. Men saa vilde jeg gerne spørge, hvorledes det da stiller sig. For mig stiller det sig saaledes, at denne Lov, foruden at den har ramt i Flæng, paa nødvendigt og unødvendigt Forbrug, foruden at den har irriteret Folk, ogsaa har skabt Vanskeligheder for Restaurationserhvervet. Jeg tror at turde sige, at en stor Del af Restauratørerne staaer overfor økonomisk Ruin. Naar man fra Skattevæsenets Side ikke allerede har erklæret dem fallit, fordi de skylder Staten Restaurationskat for flere Maaneder, tror jeg, det ligger i, at man ikke vil have denne Side af Lovens Virkninger frem, før dette Lovforslag er vedtaget. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister om, hvor store Restancer der er hos Restauratørerne med Hensyn til Restaurationskatten, og hvor mange disse Restancer er. Efter hvad der fortælles, er det nemlig et betydeligt Antal og betydelige Beløb, der skyldes. Det har sin Interesse at faa dette at vide, thi derigennem bliver man klar over Lovens Virkning paa dette Omraade, og det er dog en Side, som ogsaa maa tages med i Betragtning ved Bedømmelsen af, om Loven har virket godt, saa meget mere som Statens Fordring er en privilegeret Fordring. Jeg synes derfor ikke, man skulde liste Lovforslaget igennem uden at give saadanne Oplysninger, bl. a. af Hensyn til andre Kreditorer, som saadanne Restauratører, der er kommet i Vanskelighed ved Restaurationskatten, maatte have.

Man siger, at denne Lov kun er foreslaaet forlænget. Men, som jeg nævnte straks, er den ikke foreslaaet forlænget for et Aar eller to, den er foreslaaet gjort permanent, og der er meget stor Forskel paa at forlænge en Lov for et Aar og gøre den til en varig Lov. Jeg maa mene, at de Konservatives Ordfører (Fibiger) i Dag tager meget fejl, naar han mener, at man i Fjor vilde have gennemført Skatten som en Omsætningskat, og at Restauratørerne ogsaa ønskede dette. Restauratørerne ønskede netop, at det blev gjort til en Regningskat; der var kun nogle faa Restauratører, f. Eks. Restauratørerne paa vore Færger, som ønskede det gjort til en Omsætningskat, ellers stod Restauratørerne samlet om at faa det gjort til en Regningskat, hvad de ogsaa viste derved, at de førte Loven ud i Livet paa den Maade, som de ønskede, idet Loven intet skarpt præciserede derom. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at netop nu, da man gaar over til at gøre Loven per-